

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 września 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił K. W. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Organ rentowy uznał za udowodnione 28 lat i 11 dni stażu sumarycznego w tym 11 lat , 5 miesięcy i 6 dni stażu pracy w warunkach szczególnych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uwzględnił wnioskodawcy do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w R..

/decyzja k.21 plik I akt ZUS/

W dniu 27 października 2014 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie K. W. od powyższej decyzji. Odwołujący wskazał, że wykonywał pracę w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy podczas zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w R. tj. pracę kierowcy samochodu ciężarowego w okresie od 5 października 1983 r. do 10 września 1987 r.

/odwołanie k.2-3 odwrót/

W odpowiedzi na odwołanie, która wpłynęła do tutejszego Sądu w dniu 7 listopada 2014 r. , organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że nie zaliczył wnioskodawcy do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w R. w okresie od 5 października 1983 r. do 10 września 1987 r. z uwagi na fakt, że przedłożone dokumenty osobowe z w/w zakładu pracy nie wskazują jaki rodzaj samochodu prowadził wnioskodawca.

/odpowiedź na odwołanie k.5-5 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca K. W. urodził się (...), w dniu 12 września 2014 r. złożył wniosek o emeryturę po rozpatrzeniu którego wydano zaskarżoną decyzję.

/wniosek k.1 plik I akt ZUS ,decyzja k.21 plik I akt ZUS/

We wniosku z dnia 12 września 2014 r. K. W. wniósł o przekazanie środków zgromadzonych w OFE na dochody budżetu państwa.

/bezsporne/

Wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 roku udokumentował ponad 25 lat ogólnego stażu pracy (28 lat i 11 dni) , w tym 27 lat ,11 miesięcy i 17 dni okresów składowych.

/bezsporne/

Wnioskodawca udokumentował 11 lat , 5 miesięcy i 6 dni stażu pracy w warunkach szczególnych .

/bezsporne/

W okresie od 5 października 1983 r. do 10 września 1987 r. K. W. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w R..

/świadczenie pracy w dokumentacji osobowej wnioskodawcy k.51/

Podczas zatrudnienia w/w zakładzie pracy wnioskodawca wykonywał obowiązki pracownicze kierowcy samochodu ciężarowego (marki S. lub J.) o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony. K. W. zajmował się przewozem mebli giętych z fabryki w R. po terytorium całej Polski. Wnioskodawca powierzone obowiązki wykonywał przez co najmniej 8 godzin dziennie , a poszczególne wyjazdy zlecał mu dysponent. W przypadku wystąpienia awarii samochodu wnioskodawca otrzymywał samochód zastępczy. W dyspozycji zakładu pracy znajdował się samochód marki Ż. , ale wnioskodawca go nie prowadził.

/zeznania świadków : Z. J. min.00:06:16 , W. K. min.00:09:16 , W. N. min.00:13:16 , R. Z. min.00:15:41 protokołu rozprawy z dnia 22 września 2015 r. oraz wnioskodawcy min.00:23:12 protokołu rozprawy z dnia 10 grudnia 2015 r./

Podczas zatrudnienia w w/w zakładzie wnioskodawca nie zajmował się załadunkiem , ani rozładunkiem towaru , gdyż czynności te wykonywali magazynierzy. Wnioskodawca zajmował się jedynie sprawdzeniem czy załadowany towar zgadza się z dokumentacją (zajmowało mu to około 20 minut) , a także podpisywał stosowne dokumenty w momencie dostarczenia towaru do miejsca przeznaczenia (kwitowanie zajmowało około 10 minut).

/zeznania świadków: W. K. min.00:03:29 , R. Z. min.00:16:39 oraz wnioskodawcy min.00:23:12 protokołu rozprawy z dnia 10 grudnia 2015 r./

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego na podstawie dokumentów z okresu pracy wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) w R.. Sąd czynił także ustalenia w oparciu o zeznania świadków : Z. J. , W. K. , W. N. , R. Z. oraz wnioskodawcy. Sąd uznał zeznania za wiarygodne jako spójne, jasne, logiczne, kompletne, uzupełniające przedłożoną dokumentację, wskazujące na okres i charakter wykonywanej przez K. W. pracy w spornym okresie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie i jako takie skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 748, z późn. zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 roku (art. 196 ustawy) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43, z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 i 2 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok Sądu Najwyższego z 15 grudnia 1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok Sądu Najwyższego 15 listopada 2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

Postępowanie w niniejszej sprawie sprowadziło się do ustalenia czy obowiązki wykonywane przez wnioskodawcę w czasie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w R. mogą zostać zakwalifikowane do prac wykonywanych w warunkach szczególnych. Zaliczenie bowiem powyższego okresu skutkowałoby dla wnioskodawcy uzyskaniem prawa do emerytury w obniżonym wieku.

Dla oceny, czy wnioskodawca pracował w szczególnych warunkach, ma znaczenie rodzaj powierzanej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Takie stanowisko wielokrotnie zajmował także Sąd Najwyższy (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 22 stycznia 2008 roku, sygn. akt I UK 210/07, OSNP 2009 nr 5-6, poz. 75; z dnia 6 grudnia 2007 roku, sygn. akt III UK 66/07, LEX nr 483283; z dnia 4 października 2007 roku, sygn. akt I UK 111/07; z dnia 19 września 2007 roku, sygn. akt III UK 38/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 329; z dnia 14 września 2007 roku, sygn. akt III UK 27/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 325).

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że w okresie pracy w Przedsiębiorstwie (...) w R. (od 5 października 1983 r. do 10 września 1987 r.) wnioskodawca zajmował się wyłącznie prowadzeniem samochodu ciężarowego (marki S. lub J.) o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony. K. W. zajmował się przewozem mebli z fabryki w R. przy czym nie zajmował się załadunkiem oraz rozładunkiem towaru. Oczywistym jest, że wnioskodawca zajmował się sprawdzaniem towaru czy też jego kwitowaniem, ale zajmowało mu to jedynie kilka minut każdego dnia. Wskazać należy, iż w ocenie Sądu Okręgowego przepisy dotyczące przyznawania emerytury w obniżonym wieku powinny być ściśle interpretowane, tak jednocześnie ich wykładania nie może być na tyle skrajna i restrykcyjna, by prowadziła do absurdalnej sytuacji, gdy za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach uznaje się tylko i wyłącznie czynności wymienione w wykazie A załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia, wykonywane ciągle przez cały obowiązujący pracownika czas pracy, bez jakichkolwiek przerw i bez wykonywania innych czynności, które są jednak immanentnie związane ze stanowiskiem pracy zajmowanym przez ubezpieczonego. Takie przyjęcie uniemożliwiłoby w praktyce przyznanie komukolwiek prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze z tego względu, że żaden z ubezpieczonych nie spełniałby takich wymogów./por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 7 lutego 2012 r., sygn. akt III AUa 1644/11/

Reasumując okres pracy wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) w R. od 5 października 1983 r. do 10 września 1987 r. zaliczyć należy do stażu pracy w szczególnych warunkach.

Pracę kierowcy samochodu ciężarowego zaliczyć należy do pracy w warunkach szczególnych. Zgodnie bowiem z załącznikiem – Wykazem A prac w szczególnych warunkach – do wskazanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku działem VIII punktem 2 pracę kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Wyżej przytoczone ustalenia pozwalają przyjąć, iż wnioskodawca legitymuje się zarówno wymaganym ogólnym stażem pracy jak i ponad 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach, ukończył wymagany wiek, co uprawnia go do wcześniejszej ze względu na wiek emerytury.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. i orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

Sąd zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz K. W. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 §1 k.p.c. Wysokość wynagrodzenia została ustalona na podstawie § 12 ust. 2 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 roku Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz.461 z późn. zm.)

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS, któremu udzielić zgody na wypożyczenie akt rentowych